

Entrevista

Jaume Iglesias Solà, mèdic pediatra (Camprodon, 1941). Després de 42 anys d'exercici en l'atenció primària de L'H el 17 de maig rebrà la distinció ciutadana que atorga el Ple municipal

“L'H ha estat referent català de les millores en pediatria”

CRISTINA SÁNCHEZ

- Què va pensar quan li van dir que l'Ajuntament li donaria una distinció?

- D'entrada, sorpresa, però després em vaig sentir emocionalment agraït, em fa molta il·lusió.

- Va deixar d'exercir la pediatria el 2006 però hi va seguir treballant.

- Sí, la Conselleria em va nomenar professional emèrit a l'atenció primària i vaig triar quedar-me a L'Hospitalet. A l'octubre em vaig jubilar.

- Per què va decidir fer-se metge i especialitzar-se en pediatria?

- Amb 12 anys vaig deixar l'escola per treballar a una fàbrica a Camprodon. Cinc anys després vaig veure que no era la meua vida i que volia estudiar. Amb 17 anys treballava 10 hores diàries i vaig aprovar el batxiller en 3 anys. Després vaig seguir a Banyoles, en un col·legi on era fàmul. Un cop a Barcelona vaig aconseguir una beca. Volia ser pediatra des de petit, m'agraden els nens.

- Com va arribar a L'Hospitalet?

- El primer cop vaig venir per fer una visita mèdica d'un company, quan era resident al Clínic. No trobava el número del carrer de la Florida perquè llavors la gent quan es canviava de casa s'emportava el número. Vaig dir que no hi tornaria! L'any 70 vaig aconseguir una plaça d'interí a Can Serra. Llavors només hi havia l'ambulatori de la Torrassa i visitàvem en pisos. La primera visita em va portar una cullera embolicada en un mocador perquè explorés la gola al seu fill perquè no hi havia material. Després vaig visitar a Bellvitge, al carrer de Campoamor, i a la Torrassa, i quan vaig aprovar les oposicions, a un dispensari que hi havia al carrer de Pau Casals. Els anys 80 em vaig traslladar a Can Serra i el 86 es proposa la reforma de l'atenció primària, m'hi vaig apuntar i em van nomenar director del CAP de Can Serra. Deu anys més tard es va obrir l'ambulatori de Can Vidalet i en vaig assumir la direcció. I fins al 2006.

- Com a professional emèrit en què ha treballat?

El doctor Jaume Iglesias, distinció ciutadana de L'Hospitalet

- La meua proposta era millorar l'atenció de la pediatria a L'H però fins ara no s'ha dut a terme. Volia concentrar els serveis per fer 3 unitats territorials, al nord, al centre i al sud. Seria una millora espectacular de l'atenció pediàtrica. A L'Hospitalet, el 33% dels professionals que fan pe-

diatria no són pediatres. Si es portés a terme el meu projecte, als pacients sempre els atendria un pediatra. Caldria desplaçar-se una mica però els recursos serien millors.

- En aquests 42 anys n'ha vist de tots colors.

- El nivell de salut de la població infantil era infecte –l'últim cas de poliomielitis, que ja està eradicada, va sortir a l'antic barri de Can Pi– i vam aconseguir millorar la salut de la població. A partir de l'any 1976 L'Hospitalet va ser punt de referència de les millores de la pediatria a Catalunya. Sempre hem estat la primera ciutat catalana en taxes de vacunació. L'atenció primària també ha millorat molt. M'ho han reconegut a mi però el mèrit és col·lectiu.

- Com veu la sanitat pública ara?

- És la conseqüència lògica de no haver tingut sentit comú. Hem gastat el que no teníem. Hi havia una

“Vaig començar a visitar en un pis a Can Serra, només hi havia l'ambulatori de la Torrassa”

“L'atenció sanitària està garantida, però l'entorn social...”

despesa descontrolada que algun dia havia de petar. Sempre he estat convençut que la medicina pública del país és de les millors d'Europa i ho seguirà sent per la implicació dels professionals en l'atenció de la gent.

- Vostè ha defensat que tenim dret a la salut. Creu que aquest dret està garantit?

- Sí. No podem confondre assistència sanitària amb salut. L'assistència és un recurs social per millorar la salut. Fills de pares separats que els utilitzen, nens maltractats o víctimes d'abús sexual, pares que no poden compaginar vida laboral i familiar. L'atenció sanitària es conservarà, l'entorn social... no ho sé, és difícil. I